

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****MEHMET ALİ YILMAZ BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2019/21052
Karar Tarihi : 15/3/2022

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Muammer TOPAL
Recai AKYEL
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Selahaddin MENTEŞ

Raportör : Ali Erdem ŞAHİN
Başvurucu : Mehmet Ali YILMAZ
Vekili : Av. Mütjde KAYA

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, gazeteci olan başvurunun yaptığı haber nedeniyle hakaret suçundan cezalandırılmasının ifade özgürlüğü ile basın özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 31/5/2019 tarihinde yapılmıştır.
3. Komisyonca, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
4. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.
5. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:
7. Başvurucu, Bursa'da yayın yapan Yeni Marmara (gazete) isimli yerel gazetede köşe yazarlığı yapmaktadır. Müşteki ise olay tarihinde Adalet ve Kalkınma Partisi (AK Parti) Bursa il başkanı olarak görev yapmaktadır.

A. Başvuru Konusu Olay

8. Başvurucu, anılan gazetenin 16/3/2017 tarihli nüshasında "Müthiş Kumpas" ve 22/3/2017 ve 23/3/2017 tarihli nüshalarında "FETÖ Bursa'da geçmişte neler yaptı, neler" başlıklı haberleri yapmıştır.

9. 16/3/2017 tarihli gazetede "Müthiş Kumpas" başlıklı haberde müstekiden "FETÖ'cülerin avukatı Torun" olarak bahsedilmiştir. Haberin orijinal hâli Anayasa Mahkemesine sunulmamıştır. Dosyaya sunulan belgelerden anlaşıldığı kadarıyla 22/3/2017 ve 23/3/2017 tarihli ve "FETÖ Bursa'da geçmişte neler yaptı, neler" başlıklı haberlerin ise ilgili kısmı şöyledir:

"Birileri eğer FETÖ'ye külliyetli miktarlarda bağış yaparlarsa bu işin adli yönden kapatılabileceğini fısıldamıştı kulaklarına ve şuan Bursa İl Başkanı görevini yürütülen Avukat [C.T.] yine şuan Bursa milletvekili olan Avukat [Z.B.ye] mutlaka vekalet vermeleri gerektiğini de elbette, o gün bugündür."

"Şu ara kaçkın durumunda olan FETÖ'cü eski savcı [Z.Ö.] bürosundan çıkmıyordu [C.T.nin] o vakitler; Hep birlikte sürekli tavla oynuyorlar, kahkalarla güliyorlardı, dönemin valisi [Ş.H.nin] makam aracı aşağıda yolun kıyısında parketmiş vaziyette duruyordu, kendisi de yine Cemo Ağa'nın bürosundaydı vali her gün"

10. Anılan haberler üzerine müsteki, başvurucu hakkında hakaret suçundan cezalandırılması talebiyle şikâyetçi olmuştur. Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı (Başsavcılık) tarafından 19/7/2017 tarihinde iddianame düzenlenmiştir.

11. Yargılamayı yapan Bursa 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 10/5/2019 tarihli kararıyla başvurunun bahse konu haberlerde yer alan ifadeleri nedeniyle hakaret suçundan 2.320 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına kesin olarak karar verilmiştir. Gerekçeli kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...olay tarihinde sanık Mehmet Ali Yılmaz'ın Yeni Marmara Gazetesinde köşe yazarlığı yaptığı, sanık [O.G.nin] ise yayın yönetmeni olduğu, sanık Mehmet Ali Yılmaz'ın bizzatini kaleme aldığı 16/03/2017 tarihli 'Müthiş Kumpas', 22/03/2017 ve 23/03/2017 tarihli 'FETÖ Bursa'da geçmişte neler yaptı, neler' başlıklı yazılarında özetle, Fetö'ye yüklü miktarda bağış yapanların işlerinin adli yönden kapatılacağını, ancak vekaletlerini müsteki Av. [C.T.] ve Av. [Z.B.ye] vermeleri gerektiğini, kaçak durumunda olan [Z.Ö.nin] ise müsteki [C.T.nin] bürosundan çıkmadığını, eski vali [Ş.H.nin] de Cemo Ağa olarak tanımladığı müstekinin bürosundan çıkmadığını yazarak müstekiye yönelik FETÖ'cü olduğuna ilişkin eleştiri sınırlarını aşan açık suç isnadında bulunan ve bu ifadelerle müstekinin toplum nezdinde onur ve saygınlığını zedeleyen ifadelerde bulunan sanık Mehmet Ali Yılmaz'ın üzerine atılı hakaret suçunu işlediği sabit olmakla eylemine uyan TCK 125/1, 125/4, 62/1, 52/1-4 maddeleri gereğince cezalandırılmasına..."

B. Başvuruya Konu Olmayan Süreç

12. Mahkeme, müsteki hakkında Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması (FETÖ/PYD) soruşturması bulunup bulunmadığı ara kararıyla Başsavcılıktan sormuş ve müsteki hakkında yürütülen soruşturmanın 6/7/2017 tarihinde takipsizlikle sonuçlandığı bilgisine ulaşmıştır. Anılan takipsizlik kararının ilgili kısmı şöyledir:

"[İ.C.] adlı şahsın... amış olduğu ve Şehir Medya Gazetesinde yayınlanan haber metnini içerik yaptığı e-postada özetle: 'Bursa AKP İl Başkanı [C.T.nin]. ... paralelci olduğuna yönelik yerel gazete Şehir Medya adlı gazetede [N.A.] isimli gazetecinin sürekli yazdığını, ... bu kişiler hakkında işlem yapılmadığını, ...' belirtmesi üzerine, yine bir takım yayın kuruluşlarında avukat olan [C.T.nin] Fetullahçı bir kısım şirket ya da kişilerin avukatlığını yaptığı yönündeki haberlerin değişik ihbarlara eklenerek Cumhuriyet Başsavcılığımıza gönderilmesi üzerine, ... çeşitli Cumhuriyet Başsavcılıklarınca, Şehir Gazetesinde yer alan 'Ulusal Basının Diline Düşünüz', 'Paralel Yapı AK Parti Teşkilatına da sızmış.' başlıklı haberlerin de ihbar kabul edildiği ve evrakların yetkisizlik kararı verilerek Cumhuriyet Başsavcılığımıza gönderildiği, soruşturma defterine kaydı yapılan evrakların 2016/53736 sayılı soruşturma evrakımıza birleştirildiği"

"Cumhuriyet Başsavcılığımızın 2015/83712 sayılı soruşturması kapsamında FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü Üyeliği ya da yöneticiliği suçundan işlem yapılan 100 şüpheli hakkında temin edilen HTS kayıtlarına göre, bir kısım şüphelilerle telefon irtibatı olduğunun tespit edildiği"

"...yalnızca haklarında FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütüne üye ya da yönetici olmak suçundan soruşturma yapılan bir kısım şüpheliler ile telefon irtibatı olması ile avukat olan şüphelinin bir dönem FETÖ/PDY Terör Örgütüyle irtibatlı şirket ya da kişilerin avukatlığını yapmasının da tek başına örgüt üyeliği suçuna karine teşkil etmeyeceği, dolayısıyla [C.T.nin] FETÖ/PDY Terör Örgütüne üye olduğuna dair şuan için herhangi bir tespite ulaşılmadığı, bu nedenle şüphelinin TCK'nun 314/2 maddesi anlamında silahlı terör örgütüne üye olma suçunu işlediğine dair hakkında kamu davası açmaya yeterli delil elde edilemediği anlaşıldığı..."

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

13. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "Hakaret" kenar başlıklı 125. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Bir kimseye onur, şeref ve saygılığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat eden ... kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır..

(2) Fiilin, mağduru muhatap alan sesli, yazılı veya görüntülü bir iletiyle işlenmesi hâlinde, yukarıdaki fıkrada belirtilen cezaya hükmolunur.

..."

B. Uluslararası Hukuk

14. Uluslararası hukuk kaynaklarının derli toplu verildiği karar için bkz. *Uğurlu Gazetecilik Basın Yayın Matbaacılık Reklamcılık Ltd. Şti.* (2) [GK], B. No: 2016/12313, 26/12/2019, §§ 19-28.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

15. Anayasa Mahkemesinin 15/3/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

16. Başvurucu, dava konusu haberleri müştekinin FETÖ/PDY'ye yakın olduğu bilenen şahıslarla olan ilişkileri nedeniyle hazırladığını ve benzer haberlerin ulusal basında da yapıldığını belirtmiştir. Bununla birlikte yazısında dile getirdiği iddialar ile aynı nitelikteki iddiaların ciddi bulunarak müştekinin Savcılık tarafından soruşturulduğunu ve bu konuda haber yapmasının doğal olduğunu vurgulamıştır. Başvurucu, kendisinin bir gazeteci olarak siyasetçi kimliği nedeniyle müştekiyi yakın gözlem altında tutmasının normal olduğunu ve siyasetçi olan müştekinin eleştirilere karşı daha toleranslı olması gerektiğini belirterek ifade ve basın özgürlüklerinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

17. Bakanlık görüşünde; başvurucunun ifade ve basın özgürlüklerinin ihlal edilip edilmediği konusunda Anayasa Mahkemesince yapılacak incelemede, ilgili Anayasa hükümlerinin, Anayasa Mahkemesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının ve diğer tespit ve değerlendirmelerin dikkate alınarak bir karar verilmesi gerektiği belirtilmiştir.

18. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında daha önceki iddialarını yinelemiştir.

B. Değerlendirme

19. Anayasa'nın "Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti" kenar başlıklı 26. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar..."

Bu hürriyetlerin kullanılması... başkalarının şöhret veya haklarının... korunması ... amaçlarıyla sınırlanabilir..."

Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunla düzenlenir."

20. Anayasa'nın "Basın hürriyeti" kenar başlıklı 28. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Basın hürdür, sansür edilemez..."

Devlet, basın ve haber alma hürriyetlerini sağlayacak tedbirleri alır.

Basın hürriyetinin sınırlanmasında, Anayasanın 26 ve 27 nci maddeleri hükümleri uygulanır..."

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

21. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşıldığından ifade ve basın özgürlüklerinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğu değerlendirilmiştir.

2. Esas Yönünden

a. Müdahalenin Varlığı

22. Gazetede yayımlanan haber nedeniyle başvuruçunun adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir. Söz konusu mahkeme kararı ile başvuruçunun ifade ve basın özgürlüklerine yönelik bir müdahalede bulunulmuştur.

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

23. Anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşullara uygun olmadığı müddetçe Anayasa'nın 26. ve 28. maddelerinin ihlalini teşkil edecektir. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, ... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ... demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

24. Yukarıda belirtilen müdahalenin Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen ve somut başvuruya uygun düşen, kanunlar tarafından öngörülmeye, Anayasa'nın ilgili maddesinde belirtilen nedenlere dayanma ve demokratik toplum düzeninin gereklerine uygunluk koşullarını sağlayıp sağlamadığının belirlenmesi gerekir.

i. Kanunilik

25. Yapılan değerlendirmeler neticesinde 5237 sayılı Kanun'un 125. maddesinin *kanunla sınırlama* ölçütünü karşıladığı sonucuna varılmıştır.

ii. Meşru Amaç

26. Başvuruçunun adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmesinin *başkalarının şöhret veya haklarının korunmasına* yönelik önlemlerin bir parçası olduğu ve meşru bir amaç taşıdığı sonucuna varılmıştır.

iii. Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk

(a) Genel İlkeler

(1) Demokratik Toplumda Basın Özgürlüğünün Önemi

27. Anayasa Mahkemesi; Anayasa'nın 26. maddesinde yer alan ifade özgürlüğü ile onun özel güvencelere bağlanmış şekli olan ve Anayasa'nın 28. maddesinde yer alan basın özgürlüğünün demokratik bir toplumun zorunlu temellerinden olduğunu, toplumun ilerlemesi ve her bireyin gelişmesi için gerekli temel şartlardan birini oluşturduğunu daha önce pek çok kez ifade etmiştir. Bu bağlamda ifade özgürlüğü ile basın özgürlüğü herkes için geçerli ve demokrasinin işleyişi için yaşamsal önemdedir (*Mehmet Ali Aydın* [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, § 69; *Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, §§ 34-36). Basın özgürlüğünün kamuoyuna çeşitli fikir ve tutumların iletilmesi ile bunlara ilişkin bir kanaat oluşturulması için en iyi araçlardan birini sağladığı açıktır (*İlhan Cihaner* (2), B. No: 2013/5574, 30/6/2014, § 63; *Hacı Boğatekin* (2), B. No: 2014/12162, 21/11/2017, § 38).

(2) Müdahalenin Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygun Olması

28. İfade özgürlüğüne yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı olması gerekir (*Bekir Coşkun*, §§ 53-55; *Mehmet Ali Aydın*, §§ 70-72; AYM, E.2007/4, K.2007/81, 18/10/2007).

29. Anılan denetim sırasında Anayasa Mahkemesi temel hak ve özgürlüklere yapılan müdahalenin gerekçesine odaklanır. Kamu makamlarının temel hak ve özgürlüklere -zorunlu bir ihtiyaca karşılık geldiğini ve orantılı olduğunu- ilgili ve yeterli bir gerekçe ile ortaya koymadan yaptıkları müdahalelerin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olarak kabul edilebilmesi mümkün değildir. Dolayısıyla ifade özgürlüğüne gerekçesiz olarak veya Anayasa Mahkemesince ortaya konulan kriterleri karşılamayan bir gerekçe ile yapılan müdahaleler Anayasa'nın 26. maddesini ihlal edecektir (*Kemal Kılıçdaroğlu*, B. No: 2014/1577, 25/10/2017, § 58; *Bekir Coşkun*, § 56; *Tansel Çölaşan*, B. No: 2014/6128, 7/7/2015, § 56; *Zübeyde Füsün Üstel ve diğerleri*, B. No: 2018/17635, 26/7/2019, § 120).

(b) Somut Olayın Değerlendirilmesi

30. Somut başvuruda ilk derece mahkemesi, başvurunun "*Birileri eğer FETÖ'ye külliyetli miktarlarda bağış yaparlarsa bu için adli yönden kapatılabileceğini fısıldamıştı kulaklarına ve şuan Bursa İl Başkanı görevini yürütülen Avukat C.T. yine şuan Bursa milletvekili olan Avukat Z.B.'a mutlaka vekalet vermeleri gerektiğini de elbette*" biçimindeki sözlerinin "*Fetö'ye yüklü miktarda bağış yapanların işlerinin adli yönden kapatılacağı, ancak vekaletlerini müşteki Av. C.T. ve Av. Z.B.'ye vermeleri gerektiği*" şeklinde yorumlamış ve söz konusu ifadeleri olgusal isnat olarak nitelendirmiştir (bkz. §§ 9, 11). İlk derece mahkemesi ifadelerin hakaret suçunu oluşturduğunu kabul ederek başvurunun adli para cezası ile cezalandırılmasına karar vermiştir.

31. Değer yargısı ifade eden görüş ve yorumlar kanıtlanmaya elverişli değilken kişilik haklarına saldırı niteliği taşıyan olgulara dayanan iddiaların desteklenmesi için güvenilir delil sunulması gerekir (benzer değerlendirmeler için bkz. *Nihat Durmuş ve Durmuş Ofset Gaz. Bas. Yay. Mat. Kül. ve Spor Etik. ve Tic. Ltd. Şti.*, B. No: 2014/5761, 10/5/2018, § 54).

32. O hâlde başvurunun ileri sürdüğü olgusal isnatlar konusunda bir gazeteci olarak üzerine düşen ödev ve sorumlulukları yerine getirip getirmediği meselesinin aydınlığa kavuşturulması gerekir. Dolayısıyla somut olayda basının gazetecilik etik ve ilkelerine uygun olarak iyi niyetle topluma doğru ve güvenilir bilgi sağlama ödev ve sorumluluğunu yerine getirip getirmediği değerlendirilmelidir. Bu bağlamda anılan değerlendirme için gazetenin ileri sürdüğü olgusal iddiaların doğruluğu konusunda yeterli araştırmayı yapıp yapmadığı denetlenmektedir (benzer değerlendirmeler için bkz. *Çetin Doğan (2)* [GK], B. No: 2014/3494, 27/2/2019, § 63; *Mehmet Doğan Uğurlu ve diğerleri*, B. No: 2015/954, 12/9/2018, § 54; *Uğurlu Gazetecilik Basın Yayın Matbaacılık Reklamcılık Ltd. Şti. (2)*, § 51).

33. Başvurunun ispat yükümlülüğünü yerine getirirken bir beyanın doğruluğunu kanıtlayan savcı gibi hareket etmesi kendisinden beklenmemektedir. Burada sözü edilen araştırma yükümlülüğü somut gerçeklik anlamında değil yayının yapıldığı andaki olayın ortaya çıkma biçimine uygunluk olarak anlaşılmalıdır. Başvurunun haber kaynaklarının söz konusu iddialar bakımından makul olarak güvenilir olup olmadığı ile doğru ve güvenilir

bilgiler sunmak için iyi niyet çerçevesinde çaba gösterip göstermediğini ortaya koyması yeterlidir (benzer değerlendirmeler için bkz. *Orhan Pala*, B. No: 2014/2983, 15/2/2017, § 51; *Uğurlu Gazetecilik Basın Yayın Matbaacılık Reklamcılık Ltd. Şti.* (2), § 52).

34. Başvuruya konu haberlerin bir bütün olarak müştekinin geçmişte FETÖ/PDY ile irtibatı olan kamu görevlileri ve müvekkillerle olan ilişkilerine yönelik olduğu görülmektedir. Bu bağlamda ilk derece mahkemesi tarafından müşteki hakkında FETÖ/PDY'yle alakalı yapılmış bir soruşturma, açılmış bir dava veya herhangi bir şikâyet olup olmadığı yönünde araştırma yapılmıştır (bkz. § 12). Buna göre Başsavcılık tarafından müşteki hakkında FETÖ üyeliği yönünden soruşturma başlatıldığı ve anılan soruşturmanın 6/7/2017 tarihinde takipsizlikle sonuçlandığı bilgisi edinilmiştir. Başvurucu buradan hareketle müşteki hakkında benzer nitelikte iddiaların ciddi bulunarak Savcılık tarafından soruşturulduğu bir ortamda kendisinin de bir gazeteci olarak aynı konuda haber yapmasının olağan dışı karşılanamayacağı ifade etmiştir.

35. Somut olayda, başvurunun resmi soruşturmaya konu edilen bir husus hakkında haber yaptığı açık olmakla birlikte anılan durumun haber içeriğinde yer alan iddiaları bir bütün hâlinde ve otomatik olarak olgusal bir temele kavuşturmayacağı tartışmasızdır. Bu bağlamda haber konusundan ziyade içerikte yer alan iddiaların irdelenmesi gerekmektedir. Anılan takipsizlik kararında, Savcılık soruşturmasının müştekinin FETÖ/PDY ile ilişkili olduğunu işaret eden yerel basın haberlerinin ibbarlara konu edilmesi üzerine başlatıldığına ve buna göre müştekinin "*FETÖ ile ilişkili bir kısım şüphelilerle telefon irtibatı olduğuna*" (bkz. § 12) ilişkin tespitlere yer verildiği görülmüştür. Bunun haricinde iddiaların asıl dayanağı olan "*müştekiye vekalet verilmesi şartıyla FETÖ'ye bağış yapanların işlerinin adli yönden kapatıldığı*" iddiasını (bkz. § 9) karşılayan veya müşteki aleyhine sayılabilecek nitelikte herhangi bir tespite rastlanılamamıştır. Bu anlamda başvurunun müştekinin ilişkilerine yönelik iddiasını ilk bakışta konu bağlamında temellendirdiği söylenebilirse de anılan tespitin "*FETÖ'ye bağış-müştekiye vekalet*" ilişkisine temel teşkil edecek şekilde genişletilmesi mümkün değildir.

36. Bununla birlikte başvuru yaptığı habere konu iddialar ile ilgili farklı basın organları tarafından da haberler yapıldığını ileri sürmüşse de iddiasına dayanak oluşturabilecek nitelikte başkaca bir bilgi ve belgeye başvuru formunda yer vermemiştir. Bu anlamda başvurunun "*FETÖ'ye bağış-müştekiye vekalet*" konusunun başkaları tarafından da haberleştirildiği iddiasını temellendirebildiği söylenemez.

37. Siyasetçilerin haklarında yapılan haberlere sıradan insanlara göre daha fazla hoşgörü göstermeleri gerektiği kuşkusuz olmakla birlikte (benzer değerlendirmeler için bkz. *Kemal Kılıçdaroğlu*, § 61, *Nihat Zeybekçi*, B. No: 2015/5633, 8/5/2019, § 38), somut olaydaki gibi kamuoyu nezdinde geçmiş gibi algılanmasını sağlayacak şekilde yapılan ancak söylentiden öteye gittiği ortaya konulamayan iddialara müştekinin tolerans göstermesi de beklenmemelidir. Anayasa Mahkemesi kanaatine göre başvuru, olgusal isnat niteliğindeki iddiasını yeterince desteklemeden söz konusu haberi yapmıştır. Dolayısıyla doğru ve güvenilir bilgi verecek şekilde hareket etmek için çabaladığını ortaya koyamayan başvurunun ifade ve basın özgürlüklerine yönelik müdahalenin zorunlu bir toplumsal ihtiyaca karşılık geldiği ve ilk derece mahkemesinin farklı çıkarları dengelerken sahip olduğu takdir payını aşmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

38. Başvurucu aleyhine hükmedilen adli para cezasının gözetilen amaç ile makul bir orantılılık ilişkisi içinde olup olmadığı da değerlendirilmelidir. Bu bağlamda başvuru

aleyhine derece mahkemesince hükmedilen 2.320 TL'lik adli para cezasının başvuru sahibinin sahip olduğu ekonomik imkânları zora sokacak veya ortadan kaldıracak miktarda olmadığı, ayrıca -bu tür davalarda genellikle hükmedilen tutarlar ve söz konusu haberin ağırlığıyla karşılaştırıldığında- ulaşılmak istenen amaç ile orantısız olmadığı değerlendirilmiştir.

39. Açıklanan gerekçelerle başvuru sahibinin Anayasa'nın 26. ve 28. maddelerinin birinci fıkralarında güvence altına alınan ifade ve basın özgürlüklerinin ihlal edilmediğine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. İfade ve basın özgürlüklerinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,**

B. Anayasa'nın 26. ve 28. maddelerinde güvence altına alınan ifade ve basın özgürlüklerinin **İHLAL EDİLMEDİĞİNE,**

C. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde **BIRAKILMASINA**

D. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına **GÖNDERİLMESİNE** 15/3/2022 tarihinde **OYBİRLİĞİYLE** karar verildi.